

Cuvântul lui Dumnezeu la unsprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Mă scriu în cartea cuvântului Meu cu sărbătoarea Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea și cu pomenirea celui întâi chemat între apostolii Mei, Andrei. Pe el l-am avut martor sărbătorit, martor aproape, întâiul chemat, așa cum la sfârșit de timp țara alegerii Mele a fost țara română, întâia chemată pentru întoarcerea Mea de la Tatăl. Amin.

Mă întorc înapoi și Mă uit peste sărbătoarea pecetluirii ieslei cuvântului Meu. Truda Duhului Meu pentru ridicarea acestei pietre, strâmtorarea cea mare a vremii de atunci, dar și puterea Mea cea fără de biruință, a așezat pe pământ pietricica cea albă, și apoi am spus și am tot spus taina ei, dar duhul rău s-a ridicat la război prin cei ce nu fac voia Mea, dar stau în numele Meu înaintea oamenilor pe pământ. Eu însă am biruit, căci sunt Fiul lui Dumnezeu și pot. Amin.

M-am folosit de credința și de puterea credinței arhierelui Meu din biserica din lume, căci în toate veacurile Eu prin credința omului am lucrat și am putut. El apoi s-a clătinat de teamă de la necredința celor dintre care Eu l-am ales martor al lucrului Meu din zilele acestea, dar ceea ce am făcut cu el, am făcut, și făcut rămâne, căci n-a putut nici o împotrivi să biruiască împlinirea Scripturilor venirii Mele cu taina Noului Ierusalim pe pământ, căci Eu, Domnul, cu Ierusalimul cel de sus am lucrat și lucrez pe pământ, și altfel nu lucrez. Dacă omul ar vedea taina Mea lucrare la vedere, i-ar fi atât de ușor să înțeleagă Scripturile venirii Mele și împlinirile lor cele tainice. Dar omul este orb pentru cele ce nu se văd, și nici nu vrea să se vindece și să vadă și să creadă decât cele ce se văd, dar fața lumii trece, iar cuvântul Meu este și rămâne în veac. Amin.

I-am socotit dreptate credința arhierelui Meu din zilele acestea și l-am numit dreptul Meu, alesul Meu, martorul venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp. Nedreptatea pe care i-au făcut-o lui cei ce slujesc în numele Meu s-a întors și se va întoarce mereu asupra capului lor, căci Eu am spus că cel ce ia piatra să arunce spre el, piatra aceea se va întoarce înapoi la locul de unde a fost trimisă și va lovi pe cel ce o trimite. Și așa a fost, precum Eu am spus, căci sunt adevăratul Dumnezeu prin această lucrare de cuvânt. Arhierul Meu s-a supus stăpânirilor cele de peste el, dar mai mare ca el nu este stăpânirea de peste el, fiindcă el este alesul Meu, și Mi-am întocmit cu el începutul Meu și anunțarea împărăției cerurilor pe pământ, împărăția Mea peste om și cu omul, dragostea Mea cea de la sfârșit de timp pentru om. Amin. Ceea ce am avut de împlinit prin el, Eu am făcut, și am scris numele lui lângă numele Meu, și nu poate zice biserica din lume că Eu nu i-am întins mâna ca să se scoale din sângele ei și să fie a Mea. Iată, ca și la prima Mea venire, cei ce au pus mâna pe cheie M-au dat pe Mine dintre ei pentru slava lor, Mi-au luat slava, dar slava Mea este umilința, nu slava cea de la om.

Îl voi birui cu totul pe om, și nimic și nimeni nu se va mai împotrivi venirii Mele din zilele acestea, și Mă voi întinde cu ea. Toți cei ce se ascund să spună că nu cred în cuvântul venirii Mele, în Scripturile întoarcerii Mele pe pământ, vor vedea și vor tot vedea cât de adevărat am fost Eu cu această venire și cât de minunat am lucrat ca să biruiesc pentru Mine.

Eu iarăși spun în duh de sărbătoare a pietrei Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea: nimic și nimeni să nu se încumete să mai umble la această lucrătură lucrată din cer pe pământ, căci ceea ce voiesc Eu, cine poate strica? Iar cel ce va mai întinde mâna sau sabia lui ca să amenințe peste lucrul venirii Mele după două mii de ani de la Tatăl, acela se va zdrobi în sabia lui, căci cine scoate sabia, în sabia lui va pieri. Amin.

Mă uit la arhierul care s-a așezat pe scaunul în care s-a strivit cel de dinaintea lui arhieru, și care a lovit în arhierul Meu cel ales și în lucrul ieslei cuvântului Meu. Mă uit la el, îndelung

Mă uit cum dă să umble să pună piedici biruinței Mele și bisericii Mele de nou Ierusalim în lucrarea Mea cu ea peste pământ. Dau să Mă apropii de el cu acest cuvânt și să-i spun că împotriva Mea și a cuvântului Meu din zilele acestea și a biruinței Mele peste pământ acum când Eu vin și tot vin cuvânt de la Tatăl, el nu va putea nimic, căci Eu sunt Dumnezeu și nu om. Îi spun că cine dă să se lovească de această piatră, acela se zdrobește în ea. Dacă nu poate s-o vestească și s-o primească și s-o aibă de slavă și nu de necinste peste biserica cea fără de legea Mea împlinită peste ea, dacă nu poate să vadă și să-Mi dea slavă pentru darul cel mare pe care Eu l-am așezat pe pământ pentru biruința celor ce vor crede venirii Mele cuvânt pe pământ, dacă el nu vrea să aibă pacea Mea și nu pacea lui, slava Mea și nu slava lui, măcar să nu-Mi umble la lucrătura Mea, să nu dea să oprească pe cei ce cinstesc și se apropie cu credință de minunea aceasta, de slava cuvântului Meu cu care Eu Mă slăvesc acum pe pământ. Mă uit la el cum se teme să nu-l scadă pe el lucrul și locul prin care Eu vin acum cuvânt pe pământ, și dă să-Mi bage bețe în roate mersului Meu spre om, și al omului spre Mine. Dar Eu îi spun lui să nu se teamă de slava Mea cu care Mă slăvesc aici și de aici, ci să se teamă să lovească în ea și în cei ce o cinstesc pe ea. Să nu lovească în arhiereul Meu, să nu-l întristeze, să nu-l amenințe. Iar dacă nu va asculta așa, Eu, Domnul, îi voi sta împotriva ca și celui alt de dinaintea lui care a dat să-Mi necinstească taina venirii Mele și pe cei ce o poartă și o mărturisesc pe ea. Dacă el se încurcă în Mine, Eu nu Mă încurc în om, fiindcă sunt Domnul, Făcătorul omului, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, iar Tatăl este în Mine. Amin.

O, Mă uit acum la ființa cea plină de răbdare a arhiereului Meu martor pentru acest început când Eu am pecetluit prin cuvânt nezdruncinat ieslea cuvântului Meu acum unsprezece ani. Mă uit la el și îl mângâi în toată taina cu sfinții și cu îngerii și cu apostolul Meu cel întâi chemat și care a stat alături cu el în ziua pecetluirii acestei pietre proorocită prin Scripturi, pietricica cea albă, dată în dar celor ce Mă iubesc întru venirea Mea. Amin.

– Vreau, Doamne, ca cel ce sunt întâiul chemat ca să Te urmez, așa cum a fost voia Ta atunci și acum, vreau să-l cuprind pe cel durut și să-i mângâi răbdarea și puterea, că el e unsul zilelor acestea din partea Ta, și nimeni nu poate să-i smulgă slava pe care Tu i-ai dat-o. Durerea lui e slava lui cea de la Tine, că noi, apostolii Tăi, numai așa am fost, zdrobiți de oameni și de împărății lor, căci aceștia uită mereu că împărăția sfinților Tăi nu este din lumea aceasta. Cine se teme de sfinți pe pământ și de lucrarea lor și a Ta cu ei și prin ei, aceia sunt fără de minte, căci ca să aibă omul minte, trebuie să gândească cu ea ca Tine și nu ca omul și nu ca pe pământ, Doamne.

Am fost întâiul martor din cer în ziua pecetluirii Sfintei Sfințelor Tale din zilele acestea lângă martorul Tău de pe pământ și prin care Tu ai rostit pecetluirea și sfințenia acestei iesle de cuvânt al Tău peste pământ. El s-a plecat celor mai mici ai Tăi și i-a luat în inimioara lui, și apoi a făcut voia Ta cea mare, Doamne. Voia Ta n-o mai au în slujba lor slujitorii care s-au așezat în numele Tău peste oameni. Voia Ta este sfințirea omului, Doamne, căci omul sfânt iubește durerea Ta și face voia Ta. Voia Ta e răscumpărarea omului de sub păcat, căci păcatul este moarte, și omul moare prin păcat, de șapte mii de ani.

Mă aplec cu mâna mea de apostol al Tău și îl binecuvintez pe arhiereul cel uns de Tine peste zilele acestea, și prin care Tu ai lucrat lucrare de mărturie peste pământ. Îi dau întărirea rangului pe care-l are de la Tine și îi zic: Pace ție, celui rănit de dorul Domnului! Pace peste durerea ta cea mare, că mare este durerea ta pentru om și dragostea ta pentru Domnul, pentru durerea Lui după om, că de aceea ai crezut și te-ai așezat să-L mărturisești pe El prin piatra aceasta pe care stă scris numele Domnului și numele tău. Te-a făcut Domnul mare, mare, și așa te-a mărturisit, și prin piatra aceasta te-a mărturisit, și ești întâiul, și nu e nimeni pe pământ cât tine între cei ce-și zic slujitori ai bisericii. Adevăratul apostol al lui Hristos este cel disprețuit, cel umilit, cel răbdător care lucrează la cununa răbdării lui, iar prin răbdarea ta va dobândi Domnul mulțimi care vor crede și se vor boteza în duhul acesta, în duhul venirii Domnului, Care

vine cuvânt pe pământ ca iarăși să facă lumea prin cuvânt. Îți mângâi fruntea brăzdată de cei potrivnici Domnului și ție. Îți luminez ochiul lovit de cei ce stau în întunericul lor. Îți desfac urechea ca să audă ea șoapta mângâierii, căci tu nu ești lăsat să iei mângâierea râului Domnului, și ești împiedicat de cei fricoși care au căzut din cer pe pământ ascunzându-se sub necredință, zic ei. Dar nu va fi om pe pământ să nu creadă în această venire a Domnului, și tu vei fi atunci mângâiat de roadele acestea și de tot cerul care îți împletește ție de atunci și până acum cununa răbdării tale. Amin.

Iar Ție, Doamne, Îți dau ruga mea pentru el, ca să-i dai curând, curând izbăvire mare, și îți dau ruga mea pentru fiii Tăi care-Ți poartă cu greu lucrul venirii Tale, căci ei sunt atât de mici pe pământ! Dă-le Tu putere să fie mari în harurile Tale. Dă-le, Doamne, plata răbdării pentru toți sfinții Tăi, ca s-o desăvârșească ei, căci sfinții așteaptă, și așteptarea lor este aici, Doamne. Mă strâng cu sfinții și cu îngerii și Te lăudăm pe Tine cu sărbătoare aici, că e sărbătoarea ieslei cuvântului Tău, și lângă sărbătoarea aceasta așteaptă trâmbița Ta Verginica cu sărbătoarea venirii ei între noi, cei din cer. Ea pe toți ne-a deșteptat întru venirea Ta. Ea a sunat peste noi, și noi toți suntem gata să-Ți slăvim venirea și să fim în ea și să faci pe pământ, Doamne, pentru Tine și pentru sfinți, împărăția Ta. Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul, cu zile de praznice sfinte, cu zile noi Mă scriu în cartea venirii Mele, că ea este masa Mea de praznic, masa sfinților Mei, și Eu le dau să mănânce, căci ei Mă slăvesc și Mă laudă în toate zilele lor cu Mine pe pământ și în ei. Îngerii și sfinții mângâie cu laude și cu mângâiere ieslea cuvântului Meu, și pe Mine, Domnul, căci sunt îndurerat, adânc îndurerat de la om.

Iar acum vă dau pacea Mea, că M-ați așezat cuvânt în cartea mărturiilor Mele de acum, copii care-Mi dați ființă văzută cuvântului Meu. Ridicați mânuțele și cereți să vă ajut în nevoi și spuneți lui Israel cel de azi să Mă laude și să Mă binecuvinteze ca pe Dumnezeul lui, să Mă cinstească el ca pe Stăpânul lui, să Mă asculte ca pe Învățătorul lui și să Mă îplinească în el ca un fiu iubitor de Dumnezeu. Ridicați mânuțele la Mine pentru toate nevoile Mele și ale voastre. Întăriți-vă răbdarea și puterea cea pentru Mine și pentru voi, că Eu, mereu, mereu v-am spus și vă spun că Eu n-am ajutor și mângâiere, și nici voi nu aveți. Să ne fim unii altora, să avem putere, Eu pentru voi, și voi pentru Mine, că mult poate credința și iubirea în numele Meu. Amin.

Am lăsat în carte cuvânt de sărbătoare, iar sfinții și îngerii au cuprins ieslea Mea de coborâre și au cântat din cele ce nu se văd laude și cântări pentru slava Mea. Cereți, și veți avea. Faceți-Mă cuvânt, ca să-l împlinesc apoi. Stați cu cartea deschisă, că am de sărbătorit pe trâmbița Mea, și Mă voi așeza în carte cu sărbătoarea cea pentru ea. Amin.

Grăiesc așa cum pot, dar grăiesc. Grăiesc așa cum puteți, dar grăiesc, căci aceasta am de lucrat. Lucrul Meu de la Tatăl am de lucrat, că Tatăl M-a făcut să fiu cuvânt, și aceasta sunt. Amin.

Binecuvântată să fie ieslea cuvântului Meu și toate împrejurimile ei cele proorocite prin acest cuvânt ca să fie. Ajutorul Meu îl slobozesc peste voi, dar ridicați mânuțele și dați-Mi ființă în carte, că Eu am milă mare de voi și voiesc să văd la poporul Meu milă de Mine și să stau pururi cu puterea Mea și cu binecuvântarea Mea peste el și pentru el, ca să am sprijin de venire, fiilor, și să am la cine să trag când vin cuvânt pe pământ. Amin, amin, amin.

30-11/13-12-2002